MAHESVARI AUTAR

RADHA'S EERSTE CONCERT

ILLUSTRATIES
ALISSA
LUBRANO

RADHA'S EERSTE CONCERT

MAHESVARI AUTAR

ILLUSTRATIES
ALISSA LUBRANO

rose stories

© 2023 ROSE stories

Tekst Mahesvari Autar
Illustraties Alissa Lubrano
Vormgeving Studio Pietje
Redactie Hanan el Boundati
Eindredactie Inge Marleen Swinkels en Patricia Pisters
Drukwerk IPP Printers

ISBN 9789083323879
NUR 282
Eerste druk mei 2023

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van ROSE stories, Beethovenstraat 32-1, 1077 JH Amsterdam.
www.rosestories.nl

Radha ♥ Krishna

"De muze van Krishna is vereeuwigd
tot godin van de liefde.
De liefde van Radha heeft een simpele
herdersjongen verheven boven alle goden."

– Mahesvari Autar

VOORWOORD

Lieve lezer,

Mijn missie is om iedereen kennis te laten maken met de prachtige Indiase muziektraditie, die mijn leven zo heeft verrijkt. Zo'n twaalf jaar geleden besloot ik om mijn eigen bedrijf DesiYUP te beginnen en concerten te organiseren. DesiYUP is een internationaal cultureel platform, waarmee ik al meer dan zestig concerten heb georganiseerd. Het schrijven en publiceren van dit boek is mijn eerste stap om mijn liefde voor de Indiase muziek te delen met kinderen. Door middel van de avonturen van Radha en Krishna wil ik jou enthousiasmeren voor ragamuziek.

Mijn liefde voor Indiase muziek is ontstaan in mijn kindertijd. De verhalen over Krīshnā, één van de populairste hindoegoden, speelden daarin een belangrijke rol. Ik leerde zijn verhalen kennen

doordat ik naar de serie *Mahabharata* keek, die meer dan dertig jaar geleden werd uitgezonden op de Britse televisiezender BBC. Er was met name één scène die grote indruk op me heeft gemaakt. Dat was de scène waarin de Rasa Lila werd uitgebeeld: de dans van de eeuwige liefde. We zien Krīshnā in een donker bos op zijn fluit spelen terwijl zijn beste vriendin Radha prachtig danst op de muziek. Alle vrouwen en meisjes uit het nabijgelegen dorp worden gelokt door de muziek en komen in hun allermooiste kleren naar het bos om samen met Radha en Krīshnā te dansen. De danseressen zijn in de ban van de klanken van Krīshnā's bansuri.

De bansuri is een fluit gemaakt van bamboe en een van mijn favoriete Indiase muziekinstrumenten. Hij oogt heel eenvoudig, maar het geluid is simpelweg betoverend. Voor mij was het daarom zo bijzonder dat ik in 2014 in contact kwam met de wereldberoemde fluitist pandit Hariprasad Chaurasia. Niemand ter wereld speelt zo fenomenaal bansuri als hij en dat doet hij al meer dan zeventig jaar! Al deze gebeurtenissen hebben bijgedragen aan mijn

wens om een verhaal te schrijven over muziek, vriendschap en de rijke Indiase traditie waar ik deel van uitmaak.

Een andere belangrijke inspiratiebron voor het schrijven van dit boek is mijn lieve oma, mijn nani. Toen ik nog klein was woonde zij bij ons thuis en zorgde ze voor mij. Ik heb veel van haar geleerd over onze culturele achtergrond. Zo spreek ik dankzij nani Hindoestaans, ben ik dol op Hindoestaans eten en heeft ze me aangemoedigd om heel veel boeken te lezen. Het allerbelangrijkste dat ik van nani heb geleerd is omkijken naar andere mensen en hen te helpen wanneer het kan. Daarom draag ik mijn eerste kinderboek op aan nani, de liefde van mijn leven. En ook aan alle andere lieve oma's en opa's die het leven van hun kleinkinderen verrijken met hun liefde en wijsheid.

Ik wens je veel leesplezier en muzikale pret!

Liefs,
Mahesvari

150 JAAR HINDOESTAANSE IMMIGRATIE

Honderdvijftig jaar geleden vertrokken de voorouders van oma Sarasvati vanuit India op een groot schip naar Suriname. Suriname ligt in Zuid-Amerika en heeft als achtertuin een jungle: het Amazone-regenwoud.

De voorouders van oma Sarasvati waren contractarbeiders in Suriname, dat toen een kolonie was van Nederland. Ze werkten op plantages en verzorgden koeien. Na vijf jaar liep hun contract af. Ze kregen de keus weer terug te gaan naar India of in Suriname te blijven. De contractarbeiders die in Suriname bleven kregen een stuk grond van de Nederlandse regering. De voorouders van oma besloten om in Suriname te blijven en bouwden op hun stuk grond een klein houten huisje en daar is oma Sarasvati geboren.

Oma woonde in Suriname tot ze naar Nederland kwam om voor Radha te zorgen. Ze woont nu bij haar dochter, schoonzoon en Radha in huis.

INHOUD

15
Oma is thuis!

19
Picknick in Trompenburg

25
Muziekles van meester Hari

34
Bloemen kopen voor oma

38
De winkelstraat

50
Oma weet raad

56
Radha en Krishna spelen Bhoopali

62
Voorbereiden op het concert

69
Radha's eerste concert

77
Woordenlijst

OMA IS THUIS!

Nani is weer thuis! Radha rent naar oma Sarasvati toe en begroet haar met een stevige knuffel nog voor ze de voordeur achter zich dicht kan trekken.

'Je bent er weer, nani!' roept ze opgetogen.

Glimlachend geeft oma een lieve kus op Radha's voorhoofd.

Radha heeft oma vier weken lang alleen gezien en gesproken op een telefoonschermpje, dus is het niet zo vreemd dat ze haar heel lang wil vasthouden. Zelfs haar schoenen uitdoen en haar jas uittrekken zit er voor oma niet in. Radha laat haar niet los. Ze ruikt haar vertrouwde bloemetjesparfum.

Ondertussen wacht Krishna, de beste vriend en buurjongen van Radha, op zijn beurt om oma te verwelkomen. Hij heeft haar ook gemist en... haar lekkere eten. Krishna's liefde gaat door de maag.

Zodra Radha het knuffelen pauzeert valt Krishna met de deur in huis: '*Namaste* nani, wanneer ga je weer *dal* maken?' vraagt hij met een brede glimlach.

Oma kijkt hem gespeeld streng aan. Ze trekt haar schoenen uit, loopt naar Krishna toe en strekt haar armen uit. Lachend zegt ze: 'Ben jij er ook, kleine deugniet van me? Ik heb jou ook gemist. Geef me eens een dikke knuffel.'

Dat hoeft oma geen twee keer te zeggen. Krishna slaat zijn armen stevig om haar heen.

Wanneer Krishna haar loslaat vist oma een doos met roze, harige vruchten uit haar tas.

'Kijk eens, ik heb zoete *ramboetans* uit Thailand voor jullie meegenomen. Na schooltijd gaan we gezellig picknicken. Het is de perfecte lentedag om buiten door te brengen.'

Dan kijkt oma op de klok en ziet dat het al kwart over acht is.

'O, nee, is het al zo laat?! Jullie moeten snel naar school. Hup! Ga maar gauw, dan kan ik even rusten. Om drie uur haal ik jullie op.'

'Wacht even, Krishna,' zegt Radha met een

twinkeling in haar ogen. 'Ik ben boven iets vergeten.'

Radha rent naar haar kamer en pakt snel een slank lichtbruin voorwerp van haar bureau en stopt het in haar schooltas. Met tegenzin gaan de kinderen naar school. Het liefst waren ze nu al gaan picknicken met oma.

TRIIINNNGELINNGGG... De bel gaat en Radha en Krishna rennen naar het schoolplein, waar oma Sarasvati op ze staat te wachten. Ze zijn dolblij om weer met oma op stap te gaan.

'*Palegi*, nani,' zegt Radha. Ze heeft van mama geleerd om oma met palegi te begroeten, omdat oma zo wijs is.

'Namaste, nani,' zegt Krishna.

'*Barka ho dja humaar bachha*, word groot, mijn lieve kinderen,' zegt oma.

Oma heeft een grote picknickmand in haar hand.

'Kom, ik neem jullie vandaag mee naar een stille oase midden in de stad. Een verborgen plek omringd door bijzondere bomen en planten uit verre landen die je normaal gesproken niet ziet in Rotterdam.'

Pietje-precies Krishna neemt geen genoegen met raadsels. ‘Ach, toe nou, nani, waar gaan we heen?’ dringt hij aan.

‘Is het heel ver, nani?’ vraagt Radha.

‘We gaan naar Trompenburg, Krishna. Dat is een botanische tuin en het is maar een paar minuten hiervandaan, Radha. Jullie zullen het geweldig vinden.’

‘Mooi,’ zegt Radha. ‘Want ik heb een verrassing voor je.’

PICKNICK IN TROMPENBURG

Na een paar minuten wandelen zijn ze er. Als je niet weet dat de tuin er is zou je hem zo voorbij lopen. De tuin zit namelijk verstopt achter gigantische vrijstaande huizen.

Radha glundert, ze is zo blij dat oma er weer is en ze kan niet wachten om haar te verrassen.

In het park lopen Radha, Krishna en oma eerst een rondje. Ze zien prachtige planten, bloemen en hoog in de bomen zelfs papegaaien! Sommige bomen zijn wel tweehonderd jaar oud. Ze lopen naar het zwanenmeer. Midden in het water ligt een zwart standbeeld van een zwaan met superlange vleugels. Eromheen zwemmen sierlijke witte zwanen. Een mooier plekje is er niet om nani te laten horen wat ik al kan, denkt Radha. Terwijl oma en Krishna op